

РЕШЕНИЕ

№ 5113

гр. София, 27.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65 състав, в публично заседание на 28.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Ирена Йорданова, като разгледа дело номер **5241** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на М. Е. П., действаща в качеството на ЕТ „М П – ЕКОФОРЕСТ“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], чрез адв. Е., срещу ревизионен акт (РА) с № Р-22220219000440-091-001/18.11.2021 г., издаден от орган възложил ревизията и ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с решение № 190/03.02.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ (ОДОП) С. при Централно управление на Националната агенция за приходите (ЦУ на НАП), който са установени задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.06.2016 г., м.10.2016 г., м.05.2017 г. и м. 11.2017 г., в общ размер на 3442.09 лв. и съответни лихви в размер на 1572.88 лв., както и по отношение на установените задължения за данък върху доходите от стопанска дейност като едноличен търговец за 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 5 375,00 лв. и лихви върху тях в размер на 2 158,58 лв.

В жалбата се изложени доводи за незаконосъобразност на РА, поради допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и в противоречие с материалния закон. Иска се отмяна на РА в оспорената част. Претендира присъждане на направените по делото разноски.

Ответникът, директорът на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли. твърди, че РА е законосъобразен по съображенията, изложени в решението на решаващия орган.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура не участва при разглеждане на делото.

Административен съд София-град, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост на жалбата, събраните доказателства по делото, по отделно и в тяхната съвкупност, и взе предвид доводите на страните, съобразно с разпоредбата на чл. 160 от ДОПК, прие за установено следното:

Настоящото дело е образувано, след като с решение № 5662 от 31.05.2023г. по адм. д. № 11645/2022г. по описа на Върховния административен съд, е отменено решение № 5685/11.10.2022г. на Административен съд - София – град по адм. дело № 2704/2022 г. Делото е върнато на АССГ за ново разглеждане от друг съдебен състав, съобразно дадените в мотивите указания.

Установената фактическа обстановка е описана подробно в отмененото решение на АССГ.

Ревизионното производство е започнало със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220219000440-020-001 от 23.01.2019 г., връчена на 29.01.2019 г. (л. 25, л. 28), изменена със ЗИЗВР № Р-22220219000440-020-002 от 22.03.2019 г. и ЗИЗВР № Р-22220219000440-020-003 от 24.04.2019 г., издадени от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“, дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед № РД-01-803/07.06.2017г. на директор на ТД на НАП С. (л. 21 и сл.). За ръководител на ревизията е определена А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП „Големи данъкоплатци и осигурители“ ГДО, в изпълнение на Писмо от заместник изпълнителния директор на НАП, изх. №11-03-14#1 от 17.01.2019 г. по регистъра на ЦУ на НАП.

Предметът и периодът на ревизията спрямо М. Е. П., действала и като ЕТ „М П – ЕКОФОРЕСТ“, ЕИК[ЕИК], обхваща задължения на лицето по ЗДДС за периодите от 07.06.2016 г. до 31.12.2018 г., годишен и авансов данък по ЗДДФЛ от дейност на ЕТ за периодите от 07.05.2015 г. до 31.12.2018 г., за данък върху доходите на физическите лица от свободни професии, граждански договори и др. за периодите от 07.05.2015 г. до 31.12.2018 г., за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения за периодите от 07.05.2015 г. до 31.12.2018 г., за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г., за осигурителни вноски за ДОО и за УПФ за осигурител за периодите от 07.05.2015 г. до 31.12.2018 г. и за самоосигуряващи се лица за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г. и за здравноосигурителни вноски за осигурители за периодите от 07.05.2015 г. до 31.12.2018 г. и за самоосигуряващи се лица за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2018 г.

Въз основа на последователно издадени от изпълнителния директор на НАП пет заповеди, на основание чл. 114, ал. 4 от ДОПК, срокът на ревизията е удължен до 28.12.2020 г.

На основание чл.34, ал.1, т.2 ДОПК ревизията е спряна със заповед № Р-22220219000440-023-001 от 11.12.2020 г. и е възобновена на основание чл. 35 от ДОПК със заповед №Р-22220219000440-143-001 от 09.06.2021 г. Заповедите са издадени от органа възложил ревизията.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад (РД) № Р-22220219000440-092-001 от 20.09.2021 г. (л. 82-172), връчен електронно на 21.09.2021 г. (л. 183). Ревизираното лице е упражнило правото си на възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК. Подаденото писмено възражение с вх. №

18-00-8#79/05.11.2021 г. (л. 313 и сл., Приложение № 2) е обсъдено от органите по приходите в издадения РА и е преценено като частично основателно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220219000440-091-001/18.11.2021 г., издаден от П. Т. П., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. К. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП ГДО – ръководител на ревизията, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК (л. 196 - 226), връчен електронно на 18.11.2021 г.

Въз основа на събраните доказателства, установените факти и обстоятелства са направени следните констатации от органите по приходите:

М. П. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, като на основание чл. 6 от ЗДДФЛ е носител на задължението за данъци за придобити доходи от източници в Република Б. и в чужбина. Не е омъжена.

През ревизирания период М. П. е осъществявала дейност като ЕТ „М. П. – Е., регистрирана по реда на ДОПК в ТД на НАП С. на 07.05.2015 г. и по ЗДДС на 07.06.2016 г. Основният предмет на дейност на ЕТ вписан в ТР е: търговска и външнотърговска дейност, продажба на стоки от собствено производство, търговско представителство и посредничество на български и чуждестранни физически и юридически лица, превозни и транспортни дейности, сервиз и ремонт на машини и друго оборудване, складова дейност, туристическа и хотелиерска дейност, производство и преработка на селскостопанска продукция, както и всяка друга дейност незабранена от закона. В периода от 20.04.2016 г. и към 31.12.2018 г. като ЕТ е съдружник и управител в „ТЕРА ГРЕЙН“ ООД, ЕИК[ЕИК].

Установено е, че през ревизирания период М. П. е работила на трудов договор. Осигурявана е като самоосигуряващо се лице чрез ЕТ „М П – ЕКОФОРЕСТ“.

Относно ЕТ „М. П. – Е. е установено, че за ревизираните периоди няма регистрирани трудови договори за назначени лица. и с регистрацията по ЗДДС, считано от 07.06.2016 г.

В хода на ревизията е установено, че в ревизирания период ЕТ е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по фактури за покупка на торове и препарати, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД;. Установено е, че доставчикът е издал 6 бр. фактури - № [ЕГН]/17.06.2016 г. (л.326, П.. 2), № 10078/31.10.2016 г. (л.324, П.. 2), № 8160/11.05.2017 г. (л.321, П.. 2) и № 8726/09.11.2017 г. (л.322, П.. 2) издадени за доставки на торове и препарати за растителна защита, а фактури № 10063/30.09.2016 г. (л.323, П.. 2) и № 10211/31.10.2017 г. (л.325, П.. 2) с предмет на доставките семена от пшеница и рапица, като в същите е отразен ДДС със ставка 0%. За този доставки е бил приложен специалният режим на обратно начисляване па данъка. Доставчикът не е начислил данък, а от ревизираното лице са били издадени протоколи, включени в дневника за покупки и дневника за продажби за съответния период.

В хода на ревизията е представен Протокол за доброволно предаване от 02.05.2019 г. и Протокол за претърсване и изземване от 02.05.2019 г., съгласно които от офис на „ДИМ АБА“ ЕООД, находящ се в [населено място], [улица], ет. 5 доброволно са предадени договор за счетоводно и данъчно обслужване между с възложител ЕТ „М. П. – Е.“ и класъри с надпис „ЕТ „М. П. – Е.“. Приложено е обяснение, съгласно което „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД е основен доставчик на торове, семена и препарати. Твърди се, че доставките са реално извършени и съществува реално произведена продукция, която е продадена и обложена със съответните данъци. Представени са копия на фактурите, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, протоколи по чл. 117 от ЗДДС за

обратно начисляване на ДДС по доставки от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, доказателства за плащания по фактурите.

Органите по приходите са приели, че не е доказано реалното извършване на доставките, както и че липсват доказателства за предаване на стоките и транспортирането им. Прието е, че дори и да са вложени в дейността на търговеца стоки като тези, предмет на доставките - семена, торове и препарати, това не доказвало че въпросните материали са закупени именно от посочения доставчик.

С оглед на това с ревизионния акт не е признато правото на приспадане на данъчен кредит по 4 фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД за данъчни периоди м. 06.2016 г., м. 10.2016 г., м. 05.2017 г. и м. 11.2017 г. общо в размер на 3 442,09 лв.

На следващо място, относно данъка върху доходите от стопанска дейност като ЕТ е установено е, че за 2015 г. и 2016 г., основната дейност на ЕТ е отглеждане на други многогодишни насаждения и за 2017 г. и 2018 г. - отглеждане на грозде. Същевременно, в хода на ревизията е установено, че приходите са основно от продажба на пшеница и рапица. Ревизиращият екип се е позовал на установеното, че в ревизираните периоди ЕТ няма назначени работници по трудови правоотношения или извънтрудови правоотношения. Дейността е финансирана с приходи от дейността, субсидии /плащания/ от ДФ „Земеделие“ и поучени заеми, отразени по кредита на сметка 151 и по кредита на сч. сметка 1591.

В хода на ревизията е установено, че от ЕТ „М П - ЕКОФОРЕСТ“ са отчетени по сметка 601 разходи за материали /семена, торове и препарати/ по фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, като за 2016 г. са в размер на 11 105,10 лв. и за 2017 г. - в размер на 8 508,31 лв.

С оглед направения извод по отношение на задълженията по ЗДДС за липса на реални доставки по издадените фактури от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, органите по приходите са приели, че така отчетените разходи не следва да бъдат признати за данъчни цели поради липса на документална обосновааност по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО.

С РА на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с 10, ал. 1 от ЗКПО е извършена корекция в увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати съответно за 2016 г. със сумата от 11 105,10 лв. и за 2017 г. със сумата от 8 508,31 лв. След корекцията за 2016 г. е установена данъчна печалба в размер на 18 717,27 лв. Внесените авансово осигурителни вноски са в размер на 650,16 лв. и окончателните осигурителни вноски по реда на КСО и ЗЗО са в размер на 1 313,79 лв. След приспадането им, е установена годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 16 753,32 лв. и дължим данък по чл. 48, ал. 6 от ЗДДФЛ в размер на 2 513,00 лв., при деклариран от ЕТ дължим данък по ЗДДФЛ за доходи от стопанска дейност за 2016 г. в размер на 847,23 лв.

След корекцията на декларирания счетоводен финансов резултат за 2017 г. по реда на чл. 26, т. 2 от ЗКПО със сумата от 8 508,31 лв., ревизиращият екип е приел, че данъчната печалба на ЕТ е в размер на 35 793,91 лв. Задължителните осигурителни вноски по КСО и ЗЗО, внесени авансово през 2017 г. са в размер на 1 929,60 лв. Окончателните осигурителни вноски по реда на КСО и ЗЗО; включително за минали години са 3 969,76 лв. След приспадане на осигурителните вноски е установен годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 29 894,55 лв. и дължим данък върху годишната данъчна основа /15%/ в размер на 4 484,18 лв., при деклариран данък в размер на 3 207,94 лв.

Констатирано е, че ЕТ е преотстъпил данък по реда на чл.48, ал.6 от ЗДДФЛ за 2016 г.

в размер на 60% или сума в размер на 508,00 лв. и за 2017 г. в размер на 1 924,00 лв. /60 % от 3 207,94 /. Преотстъпеният данък за 2016 г. в размер на 508,00 лв. е инвестиран в закупен и платен през 2017 г. актив на обща стойност 4 190,50лв. без ДДС. Преотстъпеният данък, в размер на 1 924,00 лв., е инвестиран в закупен и платен през 2018 г. актив на обща стойност 5 270,00 лева без ДДС.

За придобитите активи от ЕТ са били представени фактури за закупена нова земеделска техника, а преотстъпеният данък не превишавал 50 на сто от стойността на актива. Активите също така са били придобити при пазарни условия между несвързани лица.

Органите по приходите обаче приели, че в случая не са изпълнени изискванията на чл. 189б, ал. 2, т. 3 от ЗКПО за преотстъпване на данъка, която разпоредба била приложима субсидиарно, съгласно препращащата норма на чл.48, ал.6 от ЗДДФЛ. Конкретно, съобразно установените обстоятелства е прието, че не е изпълнено изискването дейността по производство на непреработена растителна и животинска продукция да продължи да се осъществява за период от поне три години след годината на преотстъпване. Изтъкнато е, че за 2017 г. и 2018 г. приходите са от продажба на земеделска продукция, различна от декларираната от лицето /производство на грозде/, а именно от продажба на пшеница и рапица. Същевременно за периодите от 01.01.2019 г. до 31.12.2019 г. от търговеца не са декларирани в регистрите по ЗДДС извършени доставки. Декларираните за 2019 г. приходи в размер на 4 222,55 лв. произтичат единствено от получено финансиране, но не и от извършване на дейността като земеделски производител. В ГДД за 2020 г. са декларирани приходи в размер на 3 931,58 лв., които също са единствено от финансиране. За периодите от 01.01.2020 г. до 31.12.2020 г. в регистрите по ЗДДС не са декларирани извършени доставки. Направен е извод, че не са изпълнени изискванията за преотстъпване на данъка.

С оглед на това с РА е установен полагащ се данък върху доходите от стопанска дейност на ЕТ за 2016 г. в размер на 2 513,00 лв., внесени авансови вноски 0,00 лв., отстъпка по чл. 53 от ЗДДФЛ от 5 % или 16,95 лв., внесен от КТ данък в размер на 322,05 лв. и данък за довносяне в размер на 2 174,00 лв., ведно с лихва от 1 004,35 лв. За 2017 г, с РА е установен полагащ се данък от дейност на ЕТ в размер на 4 484,18 лв., внесени авансови вноски 0.00 лв., отстъпка по чл. 53 от ЗДДФЛ от 5% или 64,15 лв., данък за довносяне в размер на 4 419,85 лв., внесен от ЕТ данък в размер на 1 218,85 лв., данък за довносяне в размер на 3 201,00 лв., ведно с определената лихва от 1 154,23лв.

Общо допълнително установените задължения за внасяне на данък върху доходите от дейност на ЕТ по чл. 48. ал.6 от ЗДДФЛ са в размер на 5 375,00 лв. и лихви върху тях в размер на 2 158,58 лв.

На 02.12.2021 г., в регламентирания по чл. 152, ал. 1 от ДОПК срок, до директора на дирекция "ОДОП" С. при ЦУ на НАП е подадена жалба с вх. № 34-00-322 по регистъра на ТД на НАП С. и вх. № 23-22-624 от 07.04.2021 г. по регистъра на дирекция "ОДОП" С. (л. 270 и сл.), с която М. П., с регистрация като ЕТ „М. П. - Е.“, оспорва като незаконосъобразен РА № Р-22220219000440-091-001 от 18.01.2021 г.

С решение № 190/03.02.2022 г. директорът на дирекция "ОДОП" - С. при ЦУ на НАП, след извършена преценка на мотивите изложени в РА и РД и с оглед приложените към административната преписка доказателства е приел, че жалбата е частично основателна. Ревизионният акт в частта на установените допълнително задължения за

данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. и 2018 г., ведно със съответните лихви е отменен като незаконосъобразен. Ревизионният акт, в останалата част, относно установените задължения по ЗДДС за данъчни периоди: м. 06.2016 г., м. 10.2016 г., м. 05.2017 г. и м. 11.2017 г. м. 06.2015 г. в общ размер на 3 442.09 лв. и съответните лихви в размер на 1 572.88 лв., в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, както и в частта на установени задължения за данък върху доходите от дейност като ЕТ за 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 5 375 лв. и лихви върху тях в размер на 2 158.58 лв., е потвърден. Недоволна от този резултат на 21.02.2023 г. М. П., с регистрация като ЕТ „М. П. - Е.“, чрез решаващия орган, е подала жалбата си до АССГ.

При първото разглеждане на делото от АССГ (адм. дело № 2704/2022 г. по описа на АССГ) е изслушана съдебно-счетоводна експертиза. Заключението на вещото лице е прието без възражения от страните.

След запознаване и анализ на приложените по адм. дело № 2704/2022 г. по описа на АССГ материали, вещото лице е приело в заключението си, че при осчетоводяване на фактурите разхода е отнесен по: Д-т с-ка 601 Разход за материали и с/ка 4531 ДДС на Покупките, срещу К-т с/ка 4011 Т. М. ООД. Плащането на задължението към доставчик е осчетоводено по: Д-т с/ка 4011 Т. М. ООД на К-т с/ка 5031 Банка ДСК. За периода жалбоподателят е получавал и други доставки от следните фирми: Д. А. ЕООД - разход за счетоводни услуги, натрупани Д. лева и Кредитни обороти 2 160 лева. Крайно Кредитно салдо 240лв; ЕТ „Миню Стайков - Комерс“ - разход за агротехнически услуги, рента, натрупан Д. и Кредитен оборот 37 597,75 лева, няма крайно салдо дължим остатък за плащане; Нотариус В. М. - разход за нотариални такси натрупан Д. и Кредитен оборот 88,80 лева, няма крайно салдо дължим остатък за плащане

Проследено е отразяването на извършените плащания по фактурите, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД на ЕТ „М П -Екофорест“, като е направено заключение, че всички получени доставки от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД са платени от ЕТ „М П –Екофорест“ и няма налично крайно салдо за задължение към доставчика. Установено е, че фактура № 8160/ 11.05.2017г, фактура № 8725/ 09.11.2017; фактура № 10063/ 30.09.2016г.; фактура № 10078/ 31.10.2016г.; фактура № 10211/ 31.10.2017 г. и фактура № [ЕГН]/ 17.06.2016 г. съдържат нормативно определените реквизити, съгласно изискванията на ЗС и Н.. Положени са подписи на Получател на стоката и С. на фактурите, с изключение на фактура №[ЕГН]/17.06.2016 г. Експертизата констатира, че процесите фактури са въведени в дневниците за покупки и дневниците за продажби и участват във формиране на данъчния резултат, съгласно изискванията на ЗДДС и ЗС.

Вещото лице е посочило, че има данни за реализирана продукция – рапица съгласно фактура №[ЕГН]/ 28.07.2017г. и №[ЕГН]/ 04.09.2017г., в следствие на получените от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД доставки.

Съдът кредитира експертното заключение, като изготвено въз основа на всички доказателства по делото, включително и допълнително

представените от счетоводството на жалбоподателя и от счетоводството на "Топаз Мел" ООД.

При нбовото разглеждане на делото не са събирани нови доказателства, доколкото в решението на ВАС, с което делото е върнато за ново разглеждане не са дадени указания за събиране на доказателства и с оглед ограниченията за събиране на доказателства, установени в чл. 226, ал.2 АПК..

От събраните по делото доказателства от правна и фактическа страна съдът намери за установено следното:

Предмет на настоящото съдебно производство е РА в частта, потвърдена с решение № 190/03.02.2022 г. (чл.156, ал.1 от ДОПК) на директора на дирекция „ОДОП“ С. при ЦУ на НАП, а именно досежно установените задължения на ЕТ „М П - ЕКОФОРЕСТ“ по ЗДДС за данъчни периоди: м. 06.2016 г., м. 10.2016 г., м. 05.2017 г. и м. 11.2017 г. в общ размер на 3 442.09 лв. и съответните лихви в размер на 1 572.88 лв., в резултат на непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, както и установените задължения по чл. 48, ал.6 ЗДДФЛ за данък върху доходите от стопанска дейност на ЕТ през 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 5 375 лв. и лихви върху тях в размер на 2 158.58 лв.

Още при първото разглеждане на делото е установено, че жалбата е допустима, като подадена в законния срок, от ревизираното лице до компетентния съд, след изчерпване на процедурата по административното оспорване на РА. Обжалваният ревизионен акт е издаден от компетентен по смисъла на чл.118, ал.2 и чл.119, ал.2 от ДОПК орган по приходите. Спазена е формата по чл.120, ал.1 от ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 120, ал. 2 ДОПК, ревизионният доклад е неразделна част от ревизионния акт. Изложените в РД мотиви, предвид чл. 120, ал. 2 ДОПК, представляват мотиви и на РА. В този смисъл е и трайната и непротиворечива съдебна практика, обективирана в множество решения на ВАС. В РД са изложени подробни мотиви на ревизиращите органи, обосноваващи изводите, относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, както и относно извършената промяна в счетоводния финансов резултат на ЕТ „М П - ЕКОФОРЕСТ“ за 2016 г. и 2017 г. на основание чл. 48, ал.6 ЗДДФЛ. Тези доводи са цитирани в жалбата, следователно РД е изпълнил една от функциите на мотивите в обжалвания РА, а именно да разбере адресатът на акта съображенията, на които се позовава органът при издаването му и евентуално да може да се защити срещу тях.

Валидността на електронните подписи на приходните органи, подписали ЗВР, РД и РА, се установява от представените от ответника удостоверения на л. 249-269 от делото, поради което съдът приема, че

документите са подписани с валидни квалифицирани електронни подписи. Доказателствата не са оспорени от противната страна, вкл. по реда на чл.184 ГПК.

Предвид изложеното и съобразно разпоредбата на чл.160, ал.2 от ДОПК, съдът приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите, на основание чл.119, ал.2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия, съгласно чл.112 и чл.113 от ДОПК, в предвидената от закона форма, съгласно чл.113 от ДОПК, и съдържа всеки един от реквизитите, посочени в чл.120 от ДОПК. Спорните задължения на жалбоподателя за ревизирания период са определени по общия ред по ДОПК.

Относно съответствието на РА с материалния закон, съдът намира следното:

1. За задълженията по ЗДДС:

За да се признае на получателя по облагаема доставка материалното право на приспадане на данъчен кредит по чл.68 от ЗДДС следва да е изпълнено някое от условията, посочени в чл.71 от ЗДДС, като при изследване предпоставките за възникване правото на данъчен кредит, винаги трябва да се държи сметка за това налице ли е облагаема доставка по смисъла на чл.6, ал.1 или чл.9 от ЗДДС и след това да се проверява изпълнението на съответните предпоставки, регламентирани в нормата на чл.71 от ЗДДС.

По делото не е спорно и това се установява от събраните в хода на ревизията доказателства, че е изпълнено условието по чл.71, ал.1, т.1 от ЗДДС, свързано с притежаването на данъчен документ /фактура/ от страна на прекия доставчик, който е издал процесните фактури, отразени в дневниците за продажби и справките-декларации и е начислен данъкът по смисъла на чл.86 от ЗДДС.

Спорната предпоставка за възникване правото на приспадане на данъчен кредит по чл.68, ал.1 от ЗДДС, в процесния случай е наличието на осъществена облагаема доставка по смисъла на чл.6 от ЗДДС, осъществена от конкретно посочения във фактурите доставчик.

Законът не свързва задължението за начисляване на ДДС и правото на данъчен кредит единствено с издаването на данъчна фактура, а поставя изискването да е налице реално осъществена облагаема доставка. Легалната дефиниция на понятието данъчен кредит се съдържа в чл.68, ал.1 ЗДДС и това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по ЗДДС за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка. В този текст законодателят е предпоставил облагаемата доставка като основно изискване, за да е налице правото на данъчен кредит. Аналогично е законодателното решение при регламентиране на спорното право в нормата на чл.69, ал.1, т.1 ЗДДС. В тази разпоредба се съдържа

правото на задълженото лице да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по ЗДДС закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Законът на първо място изисква да е осъществена реална доставка на стока и услуга.

В същия смисъл е и постоянната практика на Съда на Европейския съюз (СЕС) по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. От т. 33 от Решение на Съда на ЕС от 6 декември 2012 г. по дело С – 285/11, следва, че по принцип правото на приспадане не би могло да му бъде отказано, ако се установи, че разглежданите в главното производство доставки на стоки са реално осъществени и впоследствие тези стоки са били използвани от получателя за целите на неговите облагаеми сделки. В т. 32 от цитираното решение е посочено, че преценката за това дали данъчно задълженото лице може да упражни право на приспадане на основание на доставки на стоки, се извършва въз основа на всички елементи и фактически обстоятелства по делото, в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право.

Съгласно чл. 68, ал.2 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Данъкът е изискуем, съгласно чл. 25, ал. 6 от ЗДДС, към момента на възникване на данъчното събитие и като последица от тази изискуемост, данъкът следва да се начисли. При доставка на стоки данъчното събитие настъпва към момента на прехвърляне на правото на собственост, респективно правото на разпореждане с вещта като собственик по дефиницията на чл. 14, § 1 от Директива 2006/112/ЕО/ фактическото предаване на стоката/, а при доставката на услуги – към момента на извършването им /чл. 25, ал. 2 от ЗДДС/. В тежест на данъчно задълженото лице е да установи, че е получател по действително осъществена доставка на стоки/услуги. След като жалбоподателят черпи права от наличието на реална доставка, в негова тежест е да ангажира доказателства, установяващи осъществяването на този положителен факт.

Доказателствата за реалното осъществяване на доставката на услуга/стоки могат условно да бъдат разделени на две групи: установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, доказателства, че доставчикът разполага със стоките, предмет на доставките, доказателства за транспорт, склад, материална обезпеченост; и такива, сочещи прякото й реализиране, към които следва да се причислят договори;

приемо-предавателни протоколи, стокови разписки, протоколи за приемане на работата, доказателства за начин на остойностяване като количествено-стойностни сметки, осчетоводени записи за извършени разходи на доставчика във връзка с извършване на услугата и др. В случая са представени както преки, така и косвени доказателства за извършените доставки.

От представените писмени доказателства и ССЕ се установява, че доставките от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД с предмет торове и препарати по издадени 4 фактури (№ [ЕГН]/17.06.2016 г. № 10078/31.10.2016 г., № 8160/11.05.2017 г. и № 8726/09.11.2017 г.), както и доставките с предмет семена от пшеница и рапица по фактури № 10063/30.09.2016 г. и № 10211/31.10.2017 г., които са с приложен специалният режим на обратно начисляване на данъка, са въведени в дневниците за покупки и дневниците за продажби и участват във формиране на данъчният резултат, съгласно изискванията на ЗДДС и ЗС. При направен обстоен анализ на реквизитите присъстващи в съставените първични документи, подробно описани в таблица 1 на заключението по ССЕ и копия /стр.321-327 от папка Приложение 3/ предоставени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, се установява, че фактурите съдържат наименование и номер на документа, /изписан с арабски цифри/, дата на издаване, име, адрес и единен идентификационен код от Търговския регистър или единен идентификационен код по Булстат, предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. В заключението на вещото лице е посочено, че в случая са положени подписи на „Получател“ на стоката и „С.“ на фактурата (с изключение на една от фактурите - [ЕГН]/17.06.2016г.). При направен преглед на фактурите за покупка вещото лице е констатирало, че с фактура № [ЕГН]/30.09.2016г. са закупени семена – рапица, общо 6,860 бр. на стойност 2 163 лева, а с фактура № [ЕГН]/31.10.2017г. са закупени семена – пшеница, 80 кг. на стойност 240 лв.

Макар и да няма писмен договор от съдържанието на фактурите може да се установи конкретно техният предмет, тъй като стоките, предмет на доставките са описани по наименование, количество, единична и обща цена. Фактурите са двустранно подписани, поради което същите изпълняват и функцията на приемо-предавателен протокол. Предмет на доставките са стоки – родово определени вещи, собствеността върху които съгласно чл. 24, ал.2 от Закона за задълженията и договорите се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. Отделянето на стоките от останалите от техния вид се извършва именно с индивидуализирането им във фактурите, които са подписани от получател и в които е посочена дата на получаване. Следователно, преки доказателства за реалното осъществяване на доставките в настоящия случай са

представени още в хода на ревизията. Няма нормативно или минимално количество информация необходима да бъде включена в приемо-предавателния протокол. В случая с фактурите се установява предаването на родово определените вещи, предмет на фактурата, а затова е необходимо да бъдат индивидуализирани вещите и да бъде подписан от двете страни. Относно доставките на стоки, спорните стоки по своята същност представляват родово - определени вещи и прехвърлянето на правото на собственост се извършва чрез предаването им съгласно чл. 24, ал. 2 ЗЗД.

Налице са и косвени доказателства, които разгледани в съвкупност с останалите косвени и преки доказателства, водят до извод за реалност на доставките.

В ССЕ е установено, че има данни за реализирана продукция - рапица съгласно фактура № [ЕГН] от 28.07.2017г. и [ЕГН]/04.09.2017г., в следствие на получените от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД доставки, от което следва, че стоките, предмет на доставките са използвани в дейността на ЕТ.

Относно доказателствата за извършеното плащане, съдът счита, че същите могат да бъдат само косвено доказателство за реалното изпълнение на доставката, но фактът, че има реално разплащане по доставка, също е индичия за нейната реалност. На стр. 329-333 от папка Приложение 3 е налична главна книга на „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД сметка клиент 411 11868 ЕТ „М П - ЕКОФОРЕСТ“, от която се установява, че сумите от реализирани продажби са осчетоводени по: Д-т с/ка 411 11868 ЕТ „М П - ЕКОФОРЕСТ“ и К-т с/ка 702 Приходи от продажби на стоки и К-т 4532 ДДС на Продажбите. Закриване на салда по с/ка 41111868 са закрити с Д-т с/ка 5031 Б. АД С. с осчетоводяване на плащането.

За периода 01.06.2016г. до 30.11.2017г. по с-ка 411 11868 ЕТ „М П - ЕКОФОРЕСТ“ няма начално салдо, реализиран е дебитен оборот 23 055,50 лв., а кредитеният оборот е 23 055,50 лева, от което следва извод, че всички извършени доставки от Т. М. са платени от ЕТ „М П - Екофорест“ и няма налично крайно салдо за вземания от клиент. Този извод съответства и на заключението по ССЕ, според което в случая са налице данни за осчетоводени приходи, съответно разходи в счетоводната отчетност на двете дружества, които са в съответствие с приложимото законодателство и счетоводните стандарти.

По делото се установява, констатирано и в РД, че през периода на издаване на фактурите към ЕТ „М П – ЕКОФОРЕСТ“ декларираната дейност на доставчика - „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД е „производство на мелничарски продукти“. В дружеството има наети по трудови договори 317 лица, назначени на управленски и експертни длъжности, както и работници на длъжности „мотокарист“, „оператор силоз“, „оператор мелене на зърно“ /напр./ и др. Дружеството разполага с моторни

превозни средства и недвижими имоти.

Твърденията на органите по приходите, че не са налице доказателства за притежаване на стоката от доставчика съответно, че реалното извършване на доставките в това число предаването на стоките и съответно прехвърлянето на собствеността върху тях между страните не е доказано, се опровергават от събраните писмени доказателства и конкретно, представените от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД с писмо вх. № 18-008#78 от 14.10.2021 г. (л. 318 и сл. , П.. 2), с което са представени фактури и приемо-предавателни протоколи и стокови разписки от предходни доставчици, банкови извлечения за плащания към тях, извадки от счетоводството на доставчика, установяващи, че „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД е разполагало със стоките, както и справка за стоковия поток и счетоводни документи от доставчика.

Следва да се съобрази също, че в своята практика СЕС приема, че липсата на доказателства за установяване произхода на стоките, за наличието на кадрова обезпеченост на доставчика, както и доказателства за наличието на търговски обект, от който дружествата осъществяват дейността си, които обстоятелства предвид Решение на СЕС от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., при липса на доказателства или поне твърдения от органа по приходите, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки, не следва да бъдат основание за отказ на правото на данъчен кредит за получателя по доставката, а констатациите на органа по приходите са свързани най-вече с придобиването на стоките от предходните доставчици – произхода на стоките.

В решението на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11 г., се дава тълкуване на закона в смисъл, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице

да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател.

Отново във връзка с наведените от ответника аргументи в решението, с което спорния РА е потвърден, следва да се посочи, че обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова не е предпоставка за правото на данъчен кредит и в този смисъл е и съдебната практика на СЕС – решение по дело C-324/11 (G. T.), решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (M. kft и P. D.) и решение C-18/13 ("M. П."). Съгласно тази практика липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките. Констатациите, че задълженото лице е участвало в данъчна измама или е имало знанието за такава, не се установяват от органите по приходите, при доказателствена тежест за същите. Нередности при прекия или предходен доставчик по повод отношенията помежду им, при установено предаване на стоката и последващата ѝ реализация за целите на икономическата дейност на получателя и добросъвестност на получателя, също не влияе на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя.

В този смисъл, за да бъде доказана реалност на доставката между „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД и ЕТ „М П - ЕКОФОРЕСТ" по процесните фактури, следва да бъде установен фактът на предаването на стоката от доставчика на получателя. Без значение за реалността на доставките е разполагал ли е доставчикът с материално-техническа и кадрова обезпеченост за извършване на същите, какъв е произходът на стоката и т.н.

В своята практика ВАС многократно е подчертавал, че приложимите разпоредби на действащия ЗДДС ограничават изискуемата проверка за реалност на спорната стопанска операция единствено до пряката доставка. Действителното извършване на предходните доставки по веригата са ирелевантни за възникването на упражняването на правото на приспадане на данъчен кредит, а констатациите в РА, че на прекия доставчик „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД е издаден също РА не обвързват ревизираното лице. Жалбоподателят не е участвал в ревизионното производство на доставчика, нито спрямо него се простира стабилитетът на издадения РА. Всяко ревизионно производство е автономно и обвързва единствено страните по него. Поради това издаденият на доставчика РА и констатациите в него са ирелевантни.

На следващо място съставяните в конкретния случай между данъчните субекти документи, обективиращи развитието на отношенията помежду им, действително съставляват в по-голямата си част частни документи, но това не е пречка същите да бъдат кредитирани от съда, още повече

че не са оспорени от ответника по реда и в преклузивния за това срок по чл. 193, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, поради което и се ползват с придадената им закона формална доказателствена сила. В този смисъл като частни документи, подписани от лицата, които са ги издали, съставляват доказателство, че изявленията, които се съдържат в тях, са направени от тези лица – чл. 180 от ГПК.

В случая е доказано, че има реализирана продукция – рапица, съгласно фактура №[ЕГН]/28.07.2017г. и №[ЕГН]/04.09.2017г., в следствие на получените от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД доставки. Тази последваща реализация не би се осъществила, ако стоките, предмет на фактурите не са били предадени. от ССЕ се установява, ч е доставки със същия предмет през процесния период не са получавани от други доставчици.

С оглед гореизложеното, съдът приема за неправилни изводите на органите по приходите, че спрямо ЕТ „М. П. – Е.“ е налице основание за извършване на корекция, произтичаща от непризнато право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, както и по протоколи, с които РЛ е начислило ДДС за покупка на стоки от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, за които е приложим режим на обратно начисляване на ДДС, съгласно чл. 163а от ЗДДС, за данъчни периоди м. 06.2016 г., м. 10.2016 г., м. 05.2017 г. и м. 11.2017 г., в общ размер на 3 442,09 лв. и лихви в размер на 2 158,58 лв. Жалбата в тази част е основателна, а РА като незаконосъобразен следва да бъде отменен.

2. За доходи от стопанска дейност като едноличен търговец:

С оглед не правилността на извода за нерелност на доставките по шестте фактури от „ТОПАЗ МЕЛ“ ООД, неправилен е извода относно непризнаване за данъчни цели на отчетените разходи, поради липса на документална обосновааност по смисъла на чл.10, ал.1 от ЗКПО.

Разпоредбата на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО, въвежда изискване за документална обосновааност на стопанските операции, с оглед данъчно отчитане на разходи. Съгласно чл. 4, ал. 3 от ЗСч. счетоводството се осъществява при спазване принципа на документална обосновааност на стопанските операции и факти, което означава, че отделният разход следва да бъде доказан с първичен счетоводен документ по смисъла на чл. 7 от ЗСч., отразяващ вярно стопанската операция. За да не се признаят счетоводни разходи, следва те да са такива, за които данъчнозадълженото лице не разполага с документи, отговарящи на нормативните изисквания на ЗКПО и ЗСч, т. е. включително и когато тези документи не отразяват вярно описаната в тях стопанска операция. Последица от непризнат разход за данъчни цели е предвидена в глава VII от ЗКПО. Съдът като съобрази, че първичните счетоводни документи, отговарят на изискванията на счетоводния закон и едновременно с това, отразяват вярно реални стопански операции, намира, че неправилно е определен данъчно финансовият резултат,

като е извършено преобразуване на счетоводния финансов резултат в посока увеличение с непризнатите разходи, на приложимото правно основание е чл. 26, т. 2 ЗКПО, във връзка с чл. 10, ал. 1 от същия закон. Следователно РА е незаконосъобразен и в частта, в която, на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО във връзка с 10, ал. 1 от ЗКПО е извършена корекция в увеличение на декларираните счетоводни финансови резултати съответно за 2016 г. със сумата от 11 105,10 лв. и за 2017 г. със сумата от 8 508,31 лв, като след корекцията и приспадане на внесените авансово осигурителни вноски са и окончателните осигурителни вноски по реда на КСО и ЗЗО от установена данъчна печалба, е установена годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ за 2016г. в размер на 16 753,32 лв. и дължим данък по чл. 48, ал. 2 от ЗДДФЛ в размер на 2 513,00 лв., при деклариран от ЕТ дължим данък по ЗДДФЛ за доходи от стопанска дейност за 2016 г. в размер на 847,23 лв. и съответно за 2017 г. е установен годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ в размер на 29 894,55 лв. и дължим данък върху годишната данъчна основа /15%/ в размер на 4 484,18 лв., при деклариран данък в размер на 3 207,94 лв.

В случая е налице формиран спор и относно преотстъпения данък, по реда на чл. 48, ал. 6 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 60% или сума в размер на 508,00 лв. и за 2017 г. в размер на 1 924,00 лв. /60 % от 3 207,94 / и по-конкретно относно изпълнение на изискванията по чл. 189б, ал. 2, т. 3 от ЗКПО.

Разпоредбата на чл. 189б от ЗКПО, към която препраща чл. 48, ал. 6 от ЗДДФЛ, е специална и касае данъчно задължени лица, които са регистрирани като селскостопански производители, какъвто е и настоящият ЕТ - ЕТ „М. П. – Е.“. Според ал. 1 на тази разпоредба корпоративният данък се преотстъпва в размер до 60 на сто на данъчно задължени лица, регистрирани като земеделски стопани, за данъчната им печалба от дейност по производство на непреработена растителна и животинска продукция. В следващата ал. 2 нормата е доразвита като в нея изчерпателно в точки от 1 до 9 са посочени материалните предпоставки, които следва да са налице кумулативно, за да възникне правото на преотстъпване на корпоративен данък. Това предполага наличие на сложен фактически състав за установяване наличието на спорното право. Според т. 1 преотстъпеният данък се инвестира в нови сгради и нова земеделска техника, необходими за извършване на посочената в ал. 1 дейност и придобити в срок до края на годината, следваща годината, за която се ползва преотстъпването, а според т. 3 дейността по ал. 1 трябва да продължи да се осъществява за период от поне три години след годината на преотстъпване като това обстоятелство се декларира всяка година до изтичане на тригодишния срок с подаваните от ДЗЛ годишни данъчни декларации. Следователно

релевантните материални предпоставки за признаване правото на преотстъпен данък са разположени хронологично в продължителен период от време – три години. Внимателният прочит на цитираните текстове сочи, че макар преотстъпеният корпоративен данък за съответната година да може да се ползва от ДЗЛ непосредствено след приключването ѝ, при кумулативното наличие на всички визирани в закона предпоставки, то това право може да бъде ревизирано /преразгледано/ във всеки един момент, ако се установи, че данъчното облекчение е било ползвано в отклонение от закона, поради което няма пречка този преотстъпен данък да бъде начислен като допълнително установено задължение, както е процедурно в разглеждания случай.

В хода на процесната ревизия е прието, че не е налице право на преотстъпване, понеже не е изпълнено условието по чл. 189б, ал. 2, т. 3 от ЗКПО - *дейността по ал. 1 да продължи да се осъществява за период от поне три години след годината на преотстъпване, като това обстоятелство се декларира всяка година до изтичане на тригодишния срок с годишни данъчни декларации.* Съдът намира, този извод на органите по приходите за необоснован. В случая е установено, че ЕТ е декларирал дейност и е извършвал дейност по производство на непреработена растителна продукция и през трите години след преотстъпване на корпоративен данък за 2016г. и 2017г. Буквалното тълкуване на нормата на чл. 189б, ал.2, т.3 от ЗКПО сочи, че регистрираният земеделски производител трябва да продължава да осъществява дейността по ал. 1. Изводът е, че преотстъпването на данъка не се свързва с приходите на търговеца, след като дейността продължава да се осъществява, което обстоятелство в случая е установено. Без значение е от вида на културата, от която земеделският производител реализира приходите си.

Както правилно изтъква жалбоподателя, в законът не е въведено изискване земеделският производител да извършва продажби или да реализира печалби, изискването се отнася единствено към дейността по производство на непреработена растителна и животинска продукция, а не към изискването за наличие на данъчна печалба. Земеделският стопанин може да осъществява дейност и да не извършва продажби през определен период например поради редица неблагоприятни природни фактори. От друга страна доказателство, че жалбоподателят е извършвана дейност като земеделски стопанин са и получаваните през този период субсидии от Държавен фонд „Земеделие“, от което следва, че дейността не е преустановена. Не се спори, че субсидиите са надлежно отчетени в счетоводството на ЕТ в съответствие със счетоводното законодателство. В този смисъл правилно ревизираният субект е декларирал и ползвал преотстъпване на данъка на основание чл.48, ал.6 от ЗДДФЛ, вр. чл.189б от ЗКПО.

По изложените съображения съдът намира, че жалбата е основателна и в тази ѝ част. РА, в частта, в която са установени задължения за данък върху доходите от стопанска дейност като едноличен търговец за 2016 г. и 2017 г. общо в размер на 5 375,00 лв. и лихви върху тях в размер на 2 158,58 лв. е незаконосъобразен и следва да бъде отменен.

По изложените съображения настоящата инстанция приема, че жалбата е основателна, а РА следва да бъде отменен в частта, в която е потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“ - С. при ЦУ на НАП, относно установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м. 06.2016 г., м. 10.2016 г., м. 05.2017 г. и м. 11.2017 г. и относно допълнително установените задължения за данък върху доходите от дейност като ЕТ за 2016 г. и 2017 г., ведно със съответните лихви за забава.

С оглед изхода на спора, на основание чл. 226, ал. 3 АПК в полза на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в общ размер на 950 лева (съгласно списък по чл. 80 ГПК л. 306 от адм.дело № 2704/2022 по описа на АССГ), от които: 50 лева - държавна такса за адм.дело № 2704/2022 г. и 900 лева - депозит за вещо лице.

Мотивиран от изложеното, Административен съд София - град, Л. състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ ревизионен акт № Р-22220219000440-091-001/18.11.2021 г., издаден от орган възложил ревизията и ръководител на ревизията, в частта, в която е потвърден с решение № 190/03.02.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно - осигурителна практика“ С. при Централно управление на Националната агенция за приходите, с който са установени по отношение на М. Е. П., действаща в качеството на ЕТ „М П – ЕКОФОРЕСТ“, ЕИК[ЕИК], задължения по ЗДДС за данъчни периоди м.06.2016 г., м.10.2016 г., м.05.2017 г. и м. 11.2017 г., в общ размер на 3 442.09 лв. и съответни лихви в размер на 1 572.88 лв и задължения за данък върху доходите от стопанска дейност като ЕТ за 2016 г. и 2017 г., общо в размер на 5 375 лв. и лихви в размер на 2 158.58 лв.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати в полза на М. Е. П., ЕГН [ЕГН], разноски по делото в размер на 950 /деветстотин и петдесет / лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщението на страните.

СЪДИЯ:

